

[Munch-Petersen.]

og Tilpasning paa forskellige andre Omraader, og man kan egentlig undre sig over, at man overhovedet har sluttet dette Forlig, som man paastaar skulde være et Forlig mellem stridende Parter, naar det kun er den ene Part, Venstre, som har faaet alle Indrømmelserne. En saadan lille Indrømmelse som, at det, man opnaaede ved det reaktionære Kriseforlig, der i Juni 1932 gennemførtes med samtlige borgerlige Partiers Stemmer, i hvert Fald ikke skulde blive forringet, havde man da i hvert Fald fra socialdemokratiske Arbejderes Side ventet at kunne opnaa ved det sidste Kriseforlig. Men det viser sig altsaa, at man øjensynlig ikke har opnaaet det, og det kan jo kun skyldes, at man intet alvorligt har sat ind for at opnaa det.

Men vi fastholder altsaa i hvert Fald dette Krav, fordi vi ved, at det er det, de arbejdsløse havde ventet. De arbejdsløse venter sig efterhaanden ikke store Ting af den siddende Regering, men det havde de i det mindste ventet, og derfor fastholder vi, at man som Minimum maa kræve, at Sætserne ikke forringes i Forhold til Ordningen af Juni 1932, og for øvrigt ogsaa, at man gennemfører visse mindre Forbedringer i Loven fra den Gang, efter hvilken jo en Del er udelukket fra at faa Understøttelse, nemlig de, som ikke tilstrækkelig længe har haft fast Ophold i Kommunen; vi mener, at disse Indskrænkninger bør bortfalde, og at man i hvert Fald bør opretholde de daværende Sætser.

Der tales om, at der skal gennemføres en Ordning, som koster Ofre fra alle Sider. Det er jo det sædvanlige, vi kender, at man skal „spænde Livremmen ind“, og alle disse Talemaader, som Borgerskabet ynder at anvende for at faa Arbejderne til at bringe det ene Offer efter det andet. Og saa taler man om Dækning, og man stiller det oven i Købet saa demagogisk op, at hvis man skal have højere Sætser, saa maa man have højere indirekte Skatter, og saa hjælper det hele jo ikke noget. Men saaledes ligger Forholdet jo ikke. Forholdet er det, at man ogsaa kunde skaffe Dækning paa anden Maade, ved en effektiv Beskatning af de store Indtægter og Formuer. Her er den Vej, som man maa gaa: at man skaffer Pengene dér, hvor Pengene findes, ikke dér, hvor Pengene ikke findes, ved at skære ned paa de i Forvejen saa smaa Understøttelsessætser og ved at lægge nye Kontingenter paa de beskæftigede Arbejdere. Derfor kan der skaffes Dækning.

Vi har tidligere, f. Eks. under Finans-

lovdebatten, vist, at der findes mange Muligheder for at skaffe Dækning, dels ved Besparelse af fuldkommen meningsløse Udgifter og dels ved at tage flere Indtægter dér, hvor Pengene findes. Dækning kan skaffes, men vi ved ogsaa, at Dækning skaffes ikke ved en passiv Holdning overfor Reaktionen, skaffes ikke ved, at man som de to i Regeringen siddende Partier gaar med til den ene Nedskæring efter den anden, men den skaffes ved et Pres, som Arbejderklassen og de arbejdsløse maa lægge paa Lovgivningen, ved de Aktioner og den Kampagne, som føres ude blandt Arbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Rager talte om Bevægelse blandt de arbejdsløse i Sommer. Jeg tror ikke, „Bevægelsen“ bliver saa stor i den Betydning, det ærede Medlem taler om den, for vi har jo før staaet overfor saadanne Lovforslag, der sagdes at skulle skaffe den store Beskæftigelse, og alle disse optimistiske Betragtninger fra Regeringens Side. Men jeg tror, der er Bevægelse paa en anden Maade blandt de arbejdsløse og blandt de danske Arbejdere, Bevægelse for at tilkæmpe sig mennekeværdige Kaar paa Trods af alle de Nedskæringer, man gennemfører her.

Socialministeren (Steincke): Det foreliggende Lovforslag er ikke fra nogen Side hilst med Begejstring, og det er heller ikke fra min Side blevet fremsat med Begejstring. Det foreliggende Forslag er nemlig et Resultat af Forhandlinger, som jeg om lidt skal omtale, idet jeg straks skal gaa over til at besvare de forskellige Bemærkninger der er fremsat fra de forskellige ærede Ordførere.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet syntes at mene, at Hjælpens Størrelse efter dette Forslag var afhængig af Kommunalbestyrelsernes Skøn. Den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, men der blev fremsat Udtalelser, som i hvert Fald kunde foranledige denne Opfattelse. (Einer Jensen: Sigtende til Stykke 3). Ja, det er kun i de særlige Tilfælde, der er nævnt i Stykke 3; ellers er Loven bygget op paa en anden Maade end den tidligere Kriselov, idet den giver Ret til $\frac{3}{4}$, henholdsvis Halvdelen af den vedtægtsmæssige Hjælp uden Hensyn til, hvad Kommunerne i øvrigt skønner.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde dernæst, at Understøttelserne var for lave. Ja, det ved vi alle sammen, og den ærede Ordfører ved ogsaa, at Forslaget, som jeg havde fremsat, indeholdt ikke de Sætser og heller ikke den Udgifts-